

Publicerad 2017-09-26 02:07 av Respons

Biskopsgården 1963 och 2017

Som sexåring deltog jag i kriget
mellan bananhusen och höghusen
på Sommarvädersgatan
Jag var svansen i det livsfarliga gänget
som sprang genom skogen
och kastade sten och pinnar
Det var vi som luntade i skogen
Det var vi som retade spårvagnsförarna till vansinne
genom att lägga småpengar eller stenar på rälsen
Det var vi som band fast fienden vid ett träd
och skar upp långa sår på innerarmarna
där vi saltade och pepprade
I alla fall i fantasin
Mamma och pappa visste ingenting
Jag rörde mig fritt i flera timmar varje dag
i den oändliga världen mellan
Köldgatan och Önskevädersgatan

Som sextioåring springer jag i en mardröm
i samma skog jagad av den lokala maffian
Småpojkar skjuter med automatvapen
in på Vår krog och bar
Narkotika säljs på torget
Barbiedrogen gör dig brun smal och kåt
Som sextioåring är jag en av de förvirrade kommunanställda
som vill bygga broar och skapa relationer
En av dem som försöker förstå
vad som har hänt i Sverige
hur den bruna högern kunde växa sig stark
hur socialdemokraterna kunde liera sig med borgarna
och förvandla medborgare till konsumenter
Hur de övergivna förortsbarnen kunde förvandlas
från apatiska och stillatigande
till rasande och straffande

Vem kan laga alla trådarna
i den sönderskurna väven?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Respons med Poeter.se id #17787 innehar upphovsrätten